

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2536

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2496 มาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพบาล พ.ศ. 2495 และมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเองพยาบาล พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2536”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2523
- (2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2526
- (3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528
- (4) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2528

ข้อ 4 ระเบียบนี้บังคับใช้แก่ลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่รวมถึงพนักงานและลูกจ้างการพาณิชย์ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 5 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ในกรณีที่มีเหตุพิเศษสมควรยกเว้นการปฏิบัติตามความในระเบียบนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เป็นกรณีไป

ข้อ 6 ในระเบียบนี้

“หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลเมืองพัทยา และหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ยกเว้นกรุงเทพมหานคร

“หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยา หรือหัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการกำหนดส่วนราชการของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และให้รวมถึงโรงเรียนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวและผู้ชำนาญงาน โดยไม่รวมถึงพนักงานและลูกจ้างการพาณิชย์ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลาจ้างตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ และรับเงินค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนของรัฐ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือมีกำหนดเวลาจ้าง แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ้างต้องไม่เกินปีงบประมาณ และรับเงินค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างชั่วคราว หรือจากยอดเงินอื่นใด

“ผู้ชำนาญาน” หมายความว่า ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในงานที่จะต้องปฏิบัติเป็นอย่งดี ทั้งเคยปฏิบัติงานชนิดนั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีใบรับรองความรู้ความชำนาญและความสามารถในการทำงานจากสถานที่ทำงานเดิมที่ผู้ยื่นเคยปฏิบัติงานมาแล้ว

“เวลาทำงานปกติ” หมายความว่า เวลาทำงานของทางราชการหรือเวลาอื่นใดที่หัวหน้าฝ่ายบริหารราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ

“วันหยุดประจำสัปดาห์” หมายความว่า วันอาทิตย์หรือวันอื่นใดที่หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมตามลักษณะงานของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น โดยอาจกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์เป็นสองวันก็ได้

“วันหยุดพิเศษ” หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสูรับตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างสำหรับการปฏิบัติงานตามปกติ

“ค่าจ้างรายเดือน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายเดือน รวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสูรับ

“ค่าจ้างรายวัน” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายวัน ในวันทำงานปกติรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสูรับ

“ค่าจ้างรายชั่วโมง” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดอัตราจ่ายเป็นรายชั่วโมง ในวันทำงานปกติรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสูรับ

“ค่าจ้างนอกเวลา” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่อลูกจ้างรายวัน และรายชั่วโมง เนื่องจากการต้องปฏิบัติราชการนอกเวลาทำงาน

“ค่าจ้างในวันหยุด” หมายความว่า ค่าจ้างที่กำหนดจ่ายให้แก่อลูกจ้างรายวัน และรายชั่วโมง กรณีสั่งให้ปฏิบัติราชการในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ

“ค่าอาหารทำการนอกเวลา” หมายความว่า ค่าอาหารที่กำหนดจ่ายให้แก่อลูกจ้างรายเดือน เนื่องในการปฏิบัติราชการนอกเวลาทำการหรือปฏิบัติราชการในวันหยุดประจำสัปดาห์หรือวันหยุดพิเศษ

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือค่าทำศพของลูกจ้างที่จ่ายในกรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ

“ท้องถิ่นอื่น” หมายความว่า ท้องถิ่นที่ลูกจ้างต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการนอกเขตหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรม การสัมมนา หรือการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาที่พินิจตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

หมวด 1

คุณสมบัติของผู้จ้าง

ข้อ 7 ผู้ที่จะเข้ารับการเป็นลูกจ้างจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินห้าสิบห้าปี
- (3) เลื่อนมาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่สามารถหรือจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคดังต่อไปนี้

ไปนี้

- (ก) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (ข) วัณโรคในระยะอันตราย
- (ค) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
- (ง) โรคจิตยาเสพติดให้โทษ
- (จ) โรคพิษสุราเรื้อรัง

(5) "ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือถูกพักงานจากองค์การรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือส่วนราชการอื่น และกรุงเทพมหานคร

(6) "ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก ให้ออกหรือเลิกจ้าง เพราะกระทำผิดวินัยจากองค์การรัฐบาล รัฐวิสาหกิจหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หน่วยงานของรัฐหรือส่วนราชการอื่น และกรุงเทพมหานคร

(7) "ไม่เป็นผู้ที่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(8) "ไม่เป็นผู้คลุ้มคลั่ง

ข้อ 8 ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจพิจารณาว่าวันสำหรับการจ้างผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 (2) เป็นรายบุคคลได้ แต่อยู่ไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีและไม่เกิน 60 ปี สำหรับการจ้างผู้ซึ่งมีอำนาจพิจารณาว่าผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 (2) และ (7) เป็นรายบุคคลได้ ส่วนผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 (6) ถ้าผู้ซึ่งได้ออกจากการไปเกินสามปีแล้ว และมีขึ้นเป็นกรณีออกจากงาน หรือออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาว่าผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติได้

ข้อ 9 การกำหนดตำแหน่งการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

หมวด 2

การจ้าง อัตราจ้าง และการแต่งตั้ง

ข้อ 10 อัตราจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามบัญชีและหลักเกณฑ์วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ้างลูกจ้างในอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุดของตำแหน่ง

ข้อ 11 การจ้างลูกจ้างที่มีเงื่อนไขให้จ้างผู้มีคุณวุฒิให้จ้างในอัตราค่าจ้างตามวุฒิและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ในกรณีจ้างผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านต่างประเทศให้ถืออัตราค่าจ้างตามอัตราเงินเดือนที่ ก.พ. กำหนด

การจ้างลูกจ้างประจำ ให้ดำเนินการจ้างจากบัญชีผู้คัดเลือกหรือสอบคัดเลือกได้ตามลำดับของผู้ได้รับเลือก หรือสอบคัดเลือกได้ การคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ดำเนินการตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

ข้อ 12 การจ้างผู้ทรงคุณวุฒิ ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดอัตราค่าจ้างตามที่เห็นสมควร

ข้อ 13 การแต่งตั้งลูกจ้างให้ดำรงตำแหน่งใด ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แต่งตั้ง การโอนลูกจ้างประจำระหว่างหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือกับหน่วยราชการอื่นอาจกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (1) เจ้าตัวสมัครใจและมีอำนาจจ้างทั้งสองฝ่ายตกลงยินยอม
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้อำนาจในเขตจังหวัด
- (3) กระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรให้อำนาจ

โดยแต่งตั้งไว้ในตำแหน่งและได้รับค่าจ้างในอัตราที่ไม่สูงกว่าเดิม และในบริเวณการทำงานต่อเนื่องกัน

ข้อ 14 ลูกจ้างประจำผู้ได้ออกจากการการไปแล้วประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ ถ้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งจ้างและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 15 ลูกจ้างประจำผู้ได้ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและพ้นจากการทหาร โดยไม่มีความเสียหาย ถ้าประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างประจำในส่วนราชการเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งจ้างและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับค่าจ้างตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ 16 การแต่งตั้งลูกจ้างประจำผู้ดำรงตำแหน่งใดไปดำรงตำแหน่งใหม่ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งใหม่ที่กำหนด

ในข้อ 9

ข้อ 17 ตำแหน่งลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างที่รับค่าจ้างจากเงินอุดหนุนของรัฐบาลจะมีตำแหน่งใด ในหน่วยงานหรือส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้ขึ้นไปตามบัญชีกรออัตรา และบัญชีตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการกำหนดกรออัตราตำแหน่งลูกจ้างตามบัญชีหมายเลข 1 บัญชีหมายเลข 2 และบัญชีหมายเลข 3 ที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 18 ตำแหน่งลูกจ้างที่รับค่าจ้างจากเงินอุดหนุนของรัฐบาลจะมีตำแหน่งใด ในหน่วยงานหรือส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามความตกลงกับสำนักงานประมาณ

หมวด 3

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ 19 ลูกจ้างต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ 20 วินัยของลูกจ้างให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม เว้นแต่ในระเบียบนี้จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 21 การพิจารณาโทษทางวินัย

- (1) การพิจารณาโทษทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้รับผิดชอบงานระดับหัวหน้างานหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าขึ้นไปมีอำนาจพิจารณาโทษและลงโทษตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายระเบียบนี้ และเมื่อลงโทษแล้วให้รายงานการลงโทษต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับ
- (2) ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ควบคุมดูแลลูกจ้างในบังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามวินัย เมื่อกรณีปรากฏว่าผู้อยู่ในบังคับบัญชากระทำความผิดนั้นเกินอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ถูกลงโทษเหนือตนขึ้นไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นถ้าอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดเหนือตนขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาลงโทษ กรณีการกระทำความผิดวินัยนั้นถ้าอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ห้ามมิให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้พิจารณาลงโทษ
- (3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของลูกจ้างผู้นั้น ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งเห็นว่าการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ ยกโทษ หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งดังกล่าวตาม

การแก้กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษหรือเพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิมต้องไม่เกินอำนาจของผู้ซึ่งสั่งใหม่ นั้น ในกรณีที่จะต้องลงโทษตราข้อ 26 ถ้ามีการตัดค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้างไปแล้วก็เป็นอันพับไป

ข้อ 22 โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดค่าจ้าง
- (3) ลดขั้นค่าจ้าง
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

ข้อ 23 การลงโทษลูกจ้างผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยความพยายาม หรือโดยโหดจริตในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่า ผู้ถูกลงโทษได้กระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด โดยอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข้อ 24 ลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับ การลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง

ในกรณีกระทำความผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรกถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิเหตุอันควรลงโทษจะสมควรทำให้โดยกล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

ข้อ 25 ลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องได้รับโทษ ปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุผลการลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ข้อ 26 ลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี ปลัดเมืองพัทยา ประธานกรรมการสภาภิบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดสุขาภิบาล ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการ

การที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีระดับตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 7 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเห็นว่า กรณีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวแล้วแต่กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนั้นจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทักแจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

ข้อ 27 เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ 26 ได้พิจารณาผลสอบสวนแล้วเห็นว่าลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดร้ายแรง ก็ให้ส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามควรแก่กรณี

ถ้าเห็นว่าลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการข้อ 24 ผู้ใดถูกส่งลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่าผู้นั้นลาออก

ข้อ 28 ลูกจ้างผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือได้ให้ถือยศำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชามีอำนาจตามข้อ 26 จะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามควรแก่กรณีโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 29 อำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

ข้อ 30 ลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 26 ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงความสั่งให้เป็นไปตามระเบียบนี้ โดยตั้งย้อนหลังไปเท่าที่จำเป็นได้ด้วย เว้นแต่ลูกจ้างนั้นจะออกจากราชการเพราะตาย

ข้อ 31 ลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้ทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 26 ยังมีอำนาจสั่งให้พักการ

หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 32 การสั่งให้ออกจากราชการเข้ารับราชการ ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดจะต้องถูกลง
โทษ ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้นำนามตามข้อ 26 สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใน
ตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่

ข้อ 33 การจ่ายค่าจ้างของผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามข้อ 63

หมวด 4

การออกจากราชการ

ข้อ 34 ลูกจ้างออกจากราชการ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามระเบียบว่าด้วยบำนาญลูกจ้าง
- (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (4) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 37 (3) (4)
- (5) ครบกำหนดการว่าจ้าง
- (6) ถูกสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก
- (7) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 7

วันออกจากราชการตาม (6) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

การต่อเวลาการปฏิบัติราชการให้ลูกจ้างประจำตาม (2) ปฏิบัติราชการต่อไป จะกระทำมิได้

ข้อ 35 ลูกจ้างผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นส่งอนุญาตแล้วจึงให้ลาออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ลูกจ้างขอลาออกจากราชการเพื่อไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้ยื่นขอลาออก

นอกจากกรณีดังกล่าวตามวรรค 2 ถ้าผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะขยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของลูกจ้างให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 36 ลูกจ้างผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

วันออกจากราชการตามข้อนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม

ข้อ 37 ผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ลูกจ้างออกจากราชการเมื่อ

ปรากฏว่า

(1) ลูกจ้างผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ 7

(2) ลูกจ้างผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติราชการในหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้อันเป็นผลเนื่องมาจากต้องตกอยู่ในภยันอันตรายใด ๆ และเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินหกสิบวัน ยังไม่มีผู้ใดพบเห็น

(3) ลูกจ้างผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุผลใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุอันใด และผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเห็นว่าผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนให้ขึ้นไปตามข้อ 26 โดยอนุโลม

(4) ลูกจ้างผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนข้อ 26 แล้ว การสอบสวนไม่ได้รับความกระทำผิดที่จะถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก แต่มลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(5) ลูกจ้างผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก

(6) ลูกจ้างผู้ใดขาดราชการบ่อยครั้ง โทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก

(7) ยุบเลิกตำแหน่ง

เว้นออกจากราชการตามข้อนี้ให้ขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

การให้ลาออกจากราชการตามข้อนี้ไม่ถือเป็นโทษทางวินัย

หมวด 5

การอุทธรณ์

ข้อ 38 ลูกจ้างผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามระเบียบนี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้ที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับดังนี้ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้างาน หรือหัวหน้าหน่วยงานเทียบได้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ 4 หรือระดับ 5 เป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าส่วน หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบได้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ 6 ขึ้นไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าส่วน หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้บริหารโรงเรียนกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่
เทียบได้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ 6 ขึ้นไปเป็นผู้ส่งลงไทย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิต่อการจัดการบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล หรือปลัด
สุขาภิบาล หรือปลัดเมืองพัทยา แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล หรือปลัดสุขาภิบาลเป็นผู้ส่งลงไทย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิว่าการจังหวัด นายก
เทศมนตรี หรือประธานกรรมการสุขาภิบาลแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าผู้บริหารหน่วยการปกครองท้องถิ่น แล้วแต่กรณีเป็นผู้ส่งลง
ไทย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิว่าการจังหวัด แต่ในกรณีที่ผู้ว่าการจังหวัดเป็นผู้ส่งลงไทย ห้ามมิให้ผู้ทรงคุณวุฒิส่งลงไทยนั้น

ข้อ 39 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดขั้นค่าจ้าง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก ให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ข้อ 40 การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ให้ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลม เว้นแต่
ในระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 6

การร้องทุกข์

ข้อ 41 ลูกจ้างผู้ใดถูกลงให้ออกจากการตามข้อ 37 ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ ในกรณีให้ร้องทุกข์ต่อ
ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 38 ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ข้อ 42 ลูกจ้างผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อดอนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ หรือ
ระเบียบอื่นใดที่เกี่ยวกับลูกจ้างและในกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาได้

ข้อ 43 การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ขึ้นไปตามข้อ 38 และตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน โดยอนุโลม เว้นแต่ในระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 44 การลาของลูกจ้างกำหนดไว้ดังนี้

(1) การลาป่วยกรณีปกติ

(ก) ในปีหนึ่งลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน แต่ถ้าหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรจะลาโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาต่อไปอีกได้ แต่ไม่เกินหกสิบวัน

(ข) ลูกจ้างชั่วคราวที่มีระยะเวลาการจ้างหนึ่งปี มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลา ในช่วงระยะเวลาการจ้างไม่เกินห้าสิบวันทำการ ในกรณีที่ระยะเวลาการจ้างตั้งแต่เก้าเดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งปี มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลา ในช่วงระยะเวลาการจ้างไม่เกินแปดวันทำการ ในกรณีที่ระยะเวลาการจ้างตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึงเก้าเดือน มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลา ในช่วงระยะเวลาการจ้างไม่เกินหกวันทำการ ในกรณีที่ระยะเวลาการจ้างต่ำกว่าหกเดือน มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลา ในช่วงระยะเวลาการจ้างไม่เกินสี่วันทำการ

(2) การลาป่วยกรณีประสบอันตรายเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่

(ก) ลูกจ้างประจำป่วยเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ถ้าลาป่วยครบตาม (1) (ก) แล้วยังไม่หาย และแพทย์ของทางราชการลงความเห็นว่ามีทางจะรักษาพยาบาลให้หายและสามารถทำงานได้ก็ให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลเท่าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรอนุญาตให้ลา โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ทั้งนี้ ถ้าเป็นลูกจ้างประจำ รายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์แต่ถ้าแพทย์ลงความเห็นว่ามีทางที่จะรักษาพยาบาลสามารถทำงานได้ก็ให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลเท่าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรอนุญาตให้ลา โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ทั้งนี้ ถ้าเป็นลูกจ้างประจำ รายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ แต่ถ้าแพทย์ลงความเห็นว่ามีทางที่จะรักษาพยาบาลให้หายได้ก็ให้พิจารณาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จต่อไป

(จ) ถ้าอันตรายหรือการเจ็บป่วย หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวใน (ก) ทำให้ลูกจ้างประจำผู้ใดตกเป็นผู้พหุลักษณ์หรือพิการอันเป็นเหตุจะต้องสั่งให้ออกจากการตามระเบียบนี้ หากผู้บังคับบัญชาเจ้าสังกัดของลูกจ้างประจำผู้นั้นพิจารณาเห็นว่า ลูกจ้างประจำผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เหมาะสมได้ และเมื่อลูกจ้างประจำผู้นั้นสมัครใจจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้ย้ายลูกจ้างประจำผู้นั้นไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมโดยไม่ต้องสั่งให้ออกจากการก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

(ค) ลูกจ้างชั่วคราวป่วยเพราะปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ถ้าลาป่วยครบตาม (1) (ข) แล้วยังไม่หายและแพทย์ของทางราชการลงความเห็นว่ามีความจำเป็นทางการแพทย์และสามารถทำงานได้ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอนุญาตให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ ถ้าเป็นลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ และถ้าแพทย์ลงความเห็นว่าไม่มีทางที่จะรักษาให้หายได้ให้พิจารณาสั่งให้ออกจากการ

ลูกจ้างผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติงานได้ ให้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนหรือในวันทีลา เว้นแต่กรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติงานก็ได้

การลาป่วยเกินสามวันต้องมีใบรับรองแพทย์แนบมาปัจจุบันซึ่งหนึ่งส่งพร้อมกับใบลาด้วย เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาจะเป็นสมควรเป็นอย่างอื่น

อำนาจการอนุญาตให้ลาให้เป็นไปตามบัญญัติหมายเลข 5 ทายระเบียบนี้

ข้อ 45 ในปีหนึ่งลูกจ้างประจำมีสิทธิลาพักผ่อนส่วนตัว รวมทั้งลาไปต่างประเทศโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกินสี่สิบห้าวัน แต่ในปีแรกที่ได้รับการบรรจุเป็นลูกจ้างประจำให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกินห้าวัน ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ลูกจ้างประจำผู้ใดประสงค์จะลาปฏิบัติงานส่วนตัว ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถขอรับอนุญาตได้ทันจะเสนอใบลา พร้อมระบุเหตุจำเป็นไว้แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

อำนาจการอนุญาตให้ลาให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข 5 ทำयระเบียบนี้

ข้อ 46 การลาพักผ่อนประจำปีของผู้จ้างให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

อำนาจการอนุญาตให้ลาให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข 5 ทำยระเบียบนี้

ข้อ 47 ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับค่าจ้างนับรวมวันหยุดพิเศษในระหว่างลาไม่เกินหกสิบวัน ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดสัปดาห์

ลูกจ้างชั่วคราวมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับค่าจ้างนับรวมวันหยุดประจำสัปดาห์และวันหยุดพิเศษในระหว่างลาไม่เกินสามสิบวัน

อำนาจการอนุญาตให้ลาให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข 5 ทำยระเบียบนี้

ข้อ 48 ลูกจ้างประจำที่ยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยไปประกอบพิธีชัย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประสงค์จะลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีชัย์แล้วแต่กรณี มีสิทธิลาได้โดยรับค่าจ้างอัตราปกติระหว่างลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ในครั้งแรกที่เริ่มเข้าปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำจะไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ผู้ประสงค์จะลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีชัย์ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นก่อนวันอุปสมบท หรือวันเดินทางไปประกอบพิธีชัย์ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรจะเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาน้อยกว่าหกสิบวันก็ได้

อำนาจการอนุญาตเป็นของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 49 การลาเพื่อตรวจคัดเลือดแก่ข้าราชการทหารเข้ารับการตรวจพลเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร เข้ารับการทดลองความพรั่ง

พร้อม

(1) ลูกจ้างมีสิทธิลาไปปรับการตรวจคัดเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างนั้น การลาดังกล่าวจะต้องให้ผู้ลาแสดงจำนวนวันที่ต้องเดินทางไปกลับและวันที่ต้องอยู่เพื่อตรวจคัดเลือกเข้ารับราชการทหารเท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

(2) ลูกจ้างประจำมีสิทธิลาเข้ารับการระดมพล หรือเข้ารับการศึกษาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร่องพร้อม โดยให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติในระหว่างการระดมพลหรือเข้ารับการศึกษาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร่องพร้อมนั้น แต่ถ้าพ้นระยะเวลาของการดังกล่าวแล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงานภายในเจ็ดวัน ให้งดจ่ายค่าจ้างหลังจากนั้น เว้นถึงวันเข้าปฏิบัติงานวันแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเจ็ดวัน ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

(3) ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวลาเข้ารับการศึกษาทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกินสามสิบวัน ลูกจ้างชั่วคราวรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ในกรณีการลาตาม (2) และ (3) หากลูกจ้างได้รับเงินเดือนตามชั้นยศของตนทางกระทรวงกลาโหมแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

อำนาจการอนุญาตให้ลาตามข้อนี้เป็นของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 50 การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายของลูกจ้าง ให้นับเป็นการลาครั้งวันตามประเภทการลานั้น ๆ

ข้อ 51 การลาและการจ่ายค่าจ้างระหว่างลานอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของปลัดกระทรวงมหาดไทย

หมวด 8

การจ่ายค่าจ้าง

ข้อ 52 ห้ามสั่งให้ลูกจ้างไปปฏิบัติราชการในท้องถิ่นอื่น เว้นแต่ในกรณีจำเป็นแท้จริง ที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญพิเศษ หรือความไว้วางใจในลูกจ้างนั้น และไม่อาจหาจ้างได้ในท้องถิ่นที่อื่น

ข้อ 53 การปฏิบัติราชการนอกเวลาทำงานปกติ หรือการปฏิบัติราชการในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือในวันหยุดพิเศษซึ่งจะต้องจ่ายค่าจ้างนอกเวลาหรือค่าจ้างในวันหยุด หรือค่าอาหารทำการนอกเวลาให้กระทำได้ในกรณีที่จำเป็นหรือรีบด่วน โดยมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเป็นหลักฐาน

ข้อ 54 การจ่ายค่าจ้างในวันทำงานปกติค่าอาหารทำการนอกเวลาค่าจ้างลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง ค่าจ้างนอกเวลา และกำหนดเวลาทำงานให้ขึ้นไปดังต่อไปนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน

(ก) กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้งตามเดือนปฏิทิน โดยปกติให้จ่ายในวันสิ้นเดือนในวันสิ้นเดือนตรงกับวันหยุดราชการก็ให้จ่ายได้ในวันเปิดทำการก่อนวันสิ้นเดือนในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะกำหนดวันจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนถัดไป จะต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) กำหนดเวลาทำงานปกติ ให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการวันแต่ถ้ามีงานเป็นลักษณะพิเศษที่จะเข้าทำงานและเลิกงานตามปกติไม่ได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้กำหนดโดยจะต้องมีเวลาทำงานไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดชั่วโมง แต่สัปดาห์จะไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

(ค) การปฏิบัติราชการนอกเวลาทำงานปกติ หรือปฏิบัติราชการในวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษแล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบหรือกฎหมายเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง

(ก) กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างมากกว่าเดือนละครั้ง จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละครั้ง โดยปกติให้จ่ายวันถัดวันสุดท้ายของเดือน หน่วยงานใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายเป็นวันอื่นของเดือนถัดไป จะต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณีจ่ายค่าจ้างมากกว่าเดือนละครึ่ง ให้หน่วยงานกำหนดวันจ่ายเงินค่าจ้างตามความเหมาะสมได้โดยขออนุมัติจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) กำหนดเวลาการทำงานปกติให้เป็นไปตามเวลาทำงานของทางราชการเว้นแต่ถ้าจำเป็นเป็นลักษณะพิเศษที่จะเข้าทำงานและเลิกงานตามปกติไม่ได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้กำหนดโดยจะต้องมีเวลาทำงานวันละไม่น้อยกว่าเจ็ดชั่วโมง แต่สัปดาห์ละไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพัก

(ค) การปฏิบัติราชการนอกเวลาทำงานปกติติดต่อกันเกินสามชั่วโมงขึ้นไป ให้จ่ายค่าจ้างในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของค่าจ้างอัตราปกติ

ปกติ

ข้อ 55 การจ่ายค่าจ้างในกรณีวันหยุดประจำสัปดาห์ สำหรับลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้างลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงไม่จ่ายค่าจ้างสำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาปฏิบัติงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน จ่ายตามข้อ 54 (1) (ค)

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างให้สองเท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

ข้อ 56 การจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาทำงานในวันหยุดพิเศษ สำหรับลูกจ้างรายเดือนไม่หักค่าจ้างลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงจ่ายค่าจ้างอัตราปกติสำหรับการจ่ายค่าจ้างในกรณีสั่งให้มาทำงานในวันหยุดพิเศษ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน จ่ายตามข้อ 54 (1) (ค)

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง จ่ายค่าจ้างเพิ่มให้อีกหนึ่งเท่าของค่าจ้างอัตราปกติตามระยะเวลาทำงาน

ข้อ 57 การจ่ายค่าจ้างในกรณีลูกจ้างถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นอื่นตามข้อ 52 ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ลูกจ้างรายเดือน ให้จ่ายค่าจ้างรายเดือนตามปกติตลอดระยะเวลาที่ไปราชการ โดยไม่มีสิทธิได้รับค่าอาหารการนอกลเวลา

(2) ลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมง ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) ในระยะเวลาระหว่างเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือเดินทางกลับสำนักงาน ที่ตั้งปกติหรือสถานที่อยู่ ไม่ว่าจะเป็นวันทำงานปกติหรือนอกเวลาหรือวันหยุดประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดพิเศษให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ ไม่มีการจ่ายค่าจ้างนอกเวลาหรือค่าจ้างในวันหยุดตามข้อ 54 และข้อ 55

(ข) ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่คนรถหรือคนเรือ ซึ่งได้ปฏิบัติงานในขณะเดินทางครบกำหนดเวลาทำงานปกติประจำวันแล้ว หากยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปอีกสำหรับวันนี้ให้จ่ายค่าจ้างนอกเวลาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 54 (1) (ค) การปฏิบัติงานในวันทำงานปกติ การปฏิบัติงานนอกเวลา การปฏิบัติงานในวันหยุด หรือในกรณีในวันหยุดพิเศษ ให้จ่ายค่าจ้างได้ตามเกณฑ์ที่เคยจ่าย เสมือนปฏิบัติงานในสำนักงานที่ตั้งปกติเว้นแต่ในกรณีวันหยุดประจำสัปดาห์ซึ่งปกติไม่จ่ายค่าจ้างให้ ให้จ่ายค่าจ้างอัตราปกติ

ข้อ 58 ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายค่าจ้างจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายหรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติทั้งเดือนในเดือนสุดท้ายก่อนวันถึงแก่ความตาย ในกรณีลูกจ้างรายวันและรายชั่วโมงให้ถือเป็นว่าลูกจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือพิเศษ

ข้อ 59 ลูกจ้างประจำซึ่งถูกสั่งพักราชการผู้ใดถึงแก่ความตายผู้มีอำนาจได้วินิจฉัยตามข้อ 63 แล้วส่งจ่ายค่าจ้างเป็นจำนวนเท่าใด ให้จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตายหรือเพียงวันเดียวที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนวันถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินพิเศษอีกจำนวนหนึ่งเป็นจำนวนสามเท่าของจำนวนค่าจ้างนั้น

ถ้าผู้มีอำนาจวินิจฉัยแล้วส่งไม่จ่ายค่าจ้าง ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงานและ ไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ

ข้อ 60 ลูกจ้างที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการนั้น

ลูกจ้างผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการ ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงานและ ไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษ

ข้อ 61 ค่าจ้างที่จ่ายตามข้อ 58 ถึงข้อ 60 เป็นทรัพย์สินของผู้อยู่ตายในขณะตายและให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ว่าด้วยมรดก

เงินช่วยเหลือตามข้อ 58 ถึงข้อ 59 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนารมณ์ไว้เป็นหนังสือตามแบบที่กระทรวงมหาดไทย

กำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนารมณ์ไว้ตามวรรคสอง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนารมณ์ไว้ได้ตายไปแล้วก่อน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับก่อนหลัง ดังต่อไปนี้

- (1) คู่สมรส
 - (2) บุตร
 - (3) บิดามารดา
 - (4) ผู้ที่อยู่ในอุปการะของผู้ตามตลอดมา โดยจำเป็นต้องมีอุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่า เป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย
 - (5) ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตาย
- เมื่อปรากฏว่า มีบุคคลในลำดับก่อนหลังดังกล่าวในวรรคสามบุคคลนั้นมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือแต่ในลำดับเดียว ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าบุคคลดังกล่าวข้างต้นไม่มีตัวมาขอรับภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างผู้นั้นถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินช่วยเหลือก็เป็นอันไม่ต้องจ่าย

ในกรณีที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องจ่ายเป็นค่าจัดการศพลูกจ้างผู้ถึงแก่ความตาย เพราะไม่มีผู้ได้เข้าจัดการศพในเวลาอันสมควร ก็ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือที่จ่ายตามระเบียบนี้ได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ข้อ 62 หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใดมีความจำเป็นต้องสั่งให้ลูกจ้างประจำไปฝึกอบรม หรือผลงานเกี่ยวกับหน้าที่ลูกจ้างประจำนั้นปฏิบัติอยู่ ณ ต่างประเทศ หรือภายในประเทศโดยให้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไปฝึกอบรมหรือดูงานนั้น ให้ผู้

บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์

ข้อ 63 ลูกจ้างประจำที่ถูกลดค่าจ้างเพราะการทำคามผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และถูกสั่งพักราชการไว้ก่อนจนกว่าคดีหรือกรณีถึงที่สุด การจ่ายค่าจ้างระหว่างพักราชการ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งพักราชการให้งดการเบิกจ่ายค่าจ้างตั้งแต่วันที่ถูกลงสั่งพักราชการไว้ก่อน เว้นแต่ลูกจ้างผู้นั้นได้ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ล่วงหน้าแล้ว เพราะมิได้ทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายค่าจ้างให้ถึงวันที่ทราบ หรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้น

(2) ถ้าปรากฏว่าลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิดและไม่มีมลทินหรือมีวามอง ให้จ่ายค่าจ้างให้เต็มอัตราปกติ

(3) ถ้าปรากฏว่าลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการไว้ก่อน มิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมีวามอง หรือกระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายค่าจ้างให้ครั้งหนึ่งของค่าจ้างอัตราปกติ

(4) ถ้าปรากฏว่าลูกจ้างประจำผู้ถูกสั่งพักราชการไว้ก่อน ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษถึงปลดออก หรือไล่ออก ห้ามจ่ายค่าจ้าง

(5) ในกรณีลูกจ้างประจำซึ่งถูกสั่งพักราชการไว้ก่อน ผู้ใดถึงแก่ความตายก่อนคดีหรือกรณีถึงที่สุด ให้ผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยต่อไปว่าควรจ่ายค่าจ้างระหว่างเวลานั้นหรือไม่เพียงใด โดยอนุโลม (2) (3) และ (4) ทั้งนี้ให้จ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตายหรือเพียงวันที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างก่อนถึงแก่ความตาย

กรณีให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ถือปฏิบัติทำนองเดียวกันกับการจ่ายค่าจ้างระหว่างพักราชการ

ลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เว้นแต่ลูกจ้างผู้นั้นได้ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ล่วงหน้าแล้ว เพราะมิได้ทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายค่าจ้างให้ถึงวันที่ทราบหรือควรทราบคำสั่งนั้น

อัตราลูกจ้างระหว่างพักราชการ ไม่ถือเป็นอัตราว่าง

ข้อ 64 ให้นำความในข้อ 63 มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำระหว่างอุทธรณ์หรือร้องทุกข์คำสั่งลงโทษปลดออก "ไล่ออก หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือระหว่างถูกพนักงานสอบสวนความผิดด้านคดีอาญา หรือถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาโดยอนุโลม

ข้อ 65 การจ่ายค่าจ้างของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดค่าจ้าง ถ้าภายหลังผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือปรับค่าจ้าง โดยได้รับค่าจ้างต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดค่าจ้าง ให้คงตัดค่าจ้างต่อไปตามจำนวนเดิม

การจ่ายค่าจ้างในกรณี

(1) ลาออก ให้จ่ายให้ถึงวันก่อนถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออก แล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และลูกจ้างผู้นั้นยังคงปฏิบัติราชการต่อมา ให้จ่ายให้ถึงวันทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(2) ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายให้ถึงวันก่อนระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่งและลูกจ้างผู้นั้นยังคงปฏิบัติราชการต่อมา ให้จ่ายให้ถึงวันทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่ง

(3) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้จ่ายให้ถึงวันสิ้นปี

การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างผู้ซึ่งได้มาปฏิบัติราชการนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และเป็นกรณีเดียวกับที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้ สำหรับข้าราชการ หรือคณะรัฐมนตรีกำหนดสิทธิให้จ่ายเงินเดือนข้าราชการไว้แล้ว ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้สอดคล้องกับกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 66 ลูกจ้างมีสิทธิรับเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะการปฏิบัติงานในหน้าที่

ข้อ 67 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานกลางทะเบียนลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดทำทะเบียนลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แก่ใจโดยให้มีการตรงกับต้นฉบับที่เก็บรักษาไว้ ณ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งลูกจ้างประจำได้ไปต่างสังกัด ให้ส่วนราชการเดิมมอบทะเบียนลูกจ้างประจำให้ลูกจ้างประจำผู้หนึ่งนำไปมอบแก่ส่วนราชการที่สังกัดใหม่ทุกครั้ง

ทะเบียนลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ถือเป็นเอกสารลับของทางราชการ ไม่เปิดเผยต่อผู้อื่น การขอคัดทะเบียนลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือตรวจสอบรายการให้ดำเนินการขออนุมัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 68 การเปลี่ยนอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำรายวันเป็นอัตราค่าจ้างรายเดือน ให้เอาวิธีหกรวันทำการคูณด้วยอัตราค่าจ้างรายวันที่ลูกจ้างผู้นั้นได้รับในปัจจุบัน โดยพิเศษขึ้นเป็นเกณฑ์พิจารณา แต่ต้องเกินกว่าอัตราค่าจ้างขั้นสูงของตำแหน่งนั้น

หมวด 9

บทเฉพาะกาล

ข้อ 69 ผู้ใดเป็นลูกจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2523 อยู่ในวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ให้ผู้นั้นเป็นลูกจ้างตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ 70 ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันมาใช้บังคับไปพลางก่อน

ในระหว่างที่ยังมิได้มีคำสั่งหรือหน่วยงานปฏิบัติงานตามระเบียบนี้ให้นำคำสั่งหรือแนวทางปฏิบัติซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับไปพลางก่อน โดยอนุโลม ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 71 การดำเนินการเกี่ยวกับลูกจ้างรายได้ที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ และยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะแล้วเสร็จหรือจนกว่าจะสามารถดำเนินการตามระเบียบนี้ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2536

พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย